

РЕШЕНИЕ

№ 5445

гр. София, 16.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 10.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4039** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на В. Г. Б. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД ДК-02-СО-49 от 09.04.2008г. на Началник Столична РДНСК, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Покривна конструкция върху тераса” в ап.35 на [улица].

Несъгласна със заповедта е Б., която в срок оспорва същата и моли да се отмени като незаконосъобразена. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Претендират се разноси.

Ответникът не се представялва, но в придружителното писмо досежно допустимостта на жалбата сочи, че оспорената заповед не е била предмет на друго съдебно производство и съответно не е влязла в сила. Изложеното е с оглед това, че друга заповед с № ДК-02-СО-48 от 09.04.2008г. на Началник Столична РДНСК – е била оспорена и по същата поризводството по делото –адм.дело № 3763 по описа на АССГ за 2008г., е прекратено с влязло в сила определение на 22.01.2009г., когато с определение №962 от 22.01.2009г. по адм.дело №14792/2008г. на ВАС същото е оставено в сила- л.29 и л.30, но неправилно в последното е изписана вместо заповед №48, №49.

Административен съд –София град като съобрази основанията по чл.146 от АПК намери за установено следното:

На първо място жалбата е допустима. Ответникът не оспорва факта, че няма влязло в сила определение за прекратяване досежно заповед № ДК-02-СО-49 от 09.04.2008г. на Началник Столична РДНСК, като определение №962 от 22.01.2009г.

по адм.дело №14792/2008г. на ВАС е относно заповед № ДК-02-СО-48 от 09.04.2008г.. В действителност – посоченото е очевидна фактическа грешка, доколкото оставеното в сила определение на АССГ е имало за предмет не заповед № ДК-02-СО-49, а заповед № ДК-02-СО-48, но тази грешка понастоящем не е поправена по реда на чл.175 от АПК. Изложеното обаче не е пречка за допустимостта на производството, доколкото по този факт и двете страни не спорят т.е. същият е безспорен и въз основа на него могат да се правят съответните изводи.

Следователно – по отношение на заповед №ДК-02-СО-49 от 09.04.2008г. на Началник Столична РДНСК –няма влязъл в сила съдебен акт за прекратяване на производството.

По същество – не е спорно, че ответникът има делегирани правомощия по силата на заповед №РД-13-182 от 29.05.2007г. по чл.222, ал.1 т.10 от Началник ДНСК –да издаде процесната заповед /която заповед съответно е и част от преписката –заповед РД-13-182 от 29.05.2007г. на л.14/, поради което се прави извода, че оспореният акт е постановено от компетентен орган.

На следващо място- трябва да се има предвид, че строежът е определен като незаконен с оглед на факта, че липсват одобрени проекти и разрешение за строеж. Същият е описан въз основа на съставения на място констативен акт №С6-1079-2А от 08.02.2007г./л.17-18/. В последния е посочено, че се касае за западен балкон, с покривна конструкция от метални профили и поликарбонатни плоскости. В оспорената заповед – вместо балкон се визира тераса. Изложеното е съществено процесуално нарушение, доколкото в ЗУТ има различна дефиниция за тераса / §5, т.59 ЗУТ -"Т." е открита използваема площ, разположена върху помещения, върху колони или върху терена/ и балкон /т.57 "Балкон" е открита използваема площ върху конзолна конструкция, издадена пред фасадата на сградата/. Съответно е различен и режима за остъкляване, тъй като видно от чл.147, ал.1 т.12 от ЗУТ –за остъкляване само на балкони и лоджии към първостепенната улична мрежа се изисква разрешение за строеж и конструктивно становище. Следователно- по аргумент на противното - за тези балкони разположени към вътрешната улична мрежа /какъвто е процесният съгласно СТЕ/ -не се изисква разрешение за строеж и конструктивно становище. Нарушението е съществено, тъй като е довело до засягане правата на жалбоподателката. Не би било съществено, ако съставителите на констативния акт /заб.лица със специални познания –строителни инженери/ са описали точно за какво остъкляване се касае- и погрешно вместо като тераса са го дефинирали като балкон. Следва да се има предвид, че същите проверяващи по отношение на „другия незаконен строеж” в апартамента /предмет на заповед №ДК-02-СО-48/ в КА С-6-1079-1А изрично визират, че се касае не за балкон, а за северна тераса. Конкретно в процесната заповед и в констативния акт- липсва описание на това върху какъв обект е извършено остъкляването, а има изводи, които са противоречиви: в акта –се визира балкон, докато в заповедта - тераса. С оглед изложеното- се касае за съществено процесуално нарушение, което опорочава заповедта и е основание за нейната отняма. Следва на последно място да се маркира- че видно от СТЕ –се касае за балкон и без оглед на това, че и вещото лице –обърква описанието и визира тераса на места в заключението си от 14.09.2012г. -същото е категорично, че не се изискват сторителни книжа, като в с.з на 10.10.2012г. в.л. уточнява, че се касае не за тераса, а за балкон. Това заключение не е оспорено вкл. от ответника. С оглед изложеното -не следва да се връща преписката, тъй като ответникът има служебно правомощията да

констатира и установява незаконни сторежи, ако се касае за такъв строеж - т.е. тераса, а не вътрешен балкон /за който не се изискват нито разрешение за строеж, нито конструктивно становище, още повече одобрени проекти/. Доколкото по делото от заключението на в.л. се установи, че е балкон, а не тераса –преписката не трябва да се връща.

С оглед изхода от спора –следва да се присъдят разноси – които са както следва: 200лв. за вещо лице, 1000лв.адв.хonorар изплатен, за който няма възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК вр. с чл.144 АПК, 10лв.д.т. или общо 1210лв.

Водим съдът

РЕШИ:

По жалба на В. Г. Б. от [населено място]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна ЗАПОВЕД №ДК-02-СО-49 от 09.04.2008г. на Началник Столична РДНСК, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Покривна конструкция върху тераса” в ап.35 на [улица].

ОСЪЖДА ответника за заплати на жалбоподателката 1210лв.разноси по делото.

На основание чл.215, ал.7 от ЗУТ решението е окончателно.

Съдия: